

REGLUR

um endurgreiðslu á umtalsverðum útgjöldum sjúkratryggðra vegna læknishjálpar, lyfja og þjálfunar.

1. gr.

Tryggingastofnun ríkisins er heimilt í samræmi við reglur þessar að endurgreiða að hluta útgjöld vegna læknishjálpar, lyfja, sjúkrabjálfunar, iðjubjálfunar og talþjálfunar enda teljist þau umtalsverð miðað við tekjur sjúkratryggðs eða fjölskyldu hans.

2. gr.

Endurgreiðslur samkvæmt reglum þessum taka til eftirfarandi læknis-, lyfja- og þjálfunarkostnaðar sjúkratryggðs sem stofnast hefur hérlendis:

- a. Hluta sjúkratryggðs í kostnaði við heimsóknir á heilsugæslustöð eða til heimilislæknis, vitjanir lækna, sérfræðilæknishjálpar, þar með taldar heimsóknir á göngudeild, slysideild og bráðamóttöku, rannsóknir og röntgengreiningu, sbr. 2.-9. gr. reglugerðar nr. 68/1996 um hlutdeild sjúkratryggðra í kostnaði vegna heilbrigðisþjónustu, með síðari breytingum.
- b. Hluta sjúkratryggðs í kostnaði við nauðsynleg lyf, sbr. 3., 4. og 6. gr. reglugerðar nr. 158/1996 um greiðslur almannatrygginga í lyfjakostnaði, með síðari breytingum. Endurgreiðsla almannatrygginga á lyfjum miðast að hámarki við viðmiðunarverð, þar sem það á við, en annars við gildandi smásöluverð, sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 158/1996.
- c. Lyfjakostnaðar vegna barna til 6 ára aldurs.
- d. Hluta sjúkratryggðs í sjúkrabjálfun, iðjubjálfun og talþjálfun sbr. reglur tryggingaráðs um greiðsluþáttöku sjúkratrygginga TR í þjálfun.

3. gr.

Viðmiðunarmörk vegna endurgreiðslu eru eftirfarandi:

Árstekjur fjölskyldu næsta almanaksár á undan	Grunnkostnaður 3 mánuðir	Þátttaka TR umfram grunnkostnað
undir 850.000	7.000	90%
850.000-1.199.999	9.000	90%
1.200.000-1.999.999	15.000	75%
2.000.000-2.999.999	21.000	60%
3.000.000 og yfir	0	0

Einstaklingar með sama fjölskyldunúmer skv. skilgreiningu Hagstofu Íslands, nema börn 16 ára og eldri, skulu teljast einn einstaklingur. Einstaklingur/fjölskylda greiðir grunnkostnað sem hækkar með hækkandi tekjum, en fær endurgreitt hlutfall af útgjöldum umfram grunnkostnaðinn. Endurgreiðsluhlutfallið hækkar með lækkandi tekjum. Þegar árstekjur hafa náð 3.000.000 kr. er ekki lengur um endurgreiðslu að ræða samkvæmt þessum reglum. Tekjur miðast við árstekjur árið á undan, en heimilt er að víkja frá því ef um verulega lækkun tekna er að ræða svo sem vegna alvarlegra veikinda eða atvinnumissis. Grunnkostnaður miðast við 3 mánuði í senn. Ekki verður greidd út lægri upphæð en kr. 500.

4. gr.

Sjúkratryggður skal sanna útgjöld sín vegna læknis-, lyfja- og þjálfunarkostnaðar með framlögðum kvittunum sem bera með sér nafn útgefanda, tegund þjónustu, fjárhæð og greiðsludag, ásamt nafni og kennitölu hins sjúkratryggðs. Einnig er unnt að sanna útgjöld vegna lyfja með því að framvísa tölvuútskrift frá apótekum.

5. gr.

Við mat á því hvort endurgreiða skuli sjúkratryggðum útgjöld vegna læknishjálpar, lyfja og þjálfunar skal leggja til grundvallar kostnað sjúkratryggðs skv. 2. gr., eða fjölskyldu, að teknu tilliti til vergra heimilistekna.

Áður en endurgreiðslur eru ákvarðaðar er heimilt að draga frá heildarkostnaði uppbót sem elli- eða örorkulífeyrisþegi nýtur vegna lyfja og/eða þjálfunar skv. 10. gr. laga nr. 118/1993 um félagslega aðstoð.

6. gr.

Umsóknum um endurgreiðslu samkvæmt reglum þessum skal skilað til Tryggingastofnunar ríkisins eða umboða hennar. Endurgreiðslur miðast við útgjöld vegna læknishjálpar, lyfja og þjálfunar þrjá mánuði í senn, þ.e. 1. janúar - 31. mars, 1. apríl - 30. júní, 1. júlí - 30. september og 1. október - 31. desember ár hvert.

7. gr.

Reglur þessar, sem settar eru með heimild í 12. gr. laga nr. 118/1993 um félagslega aðstoð, öðlast gildi 1. september 1997. Jafnframt falla úr gildi reglur nr. 231/1993 með áorðnum breytingum. Þó skulu viðmiðunarmörk skv. reglum nr. 231/1993 gilda til 30. september 1997.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu, 1. september 1997.

Ingibjörg Pálmadóttir.

Davíð Á. Gunnarsson.

REGLUGERÐ

um (2.) breytingu á reglugerð nr. 59/1996 um heimilisuppbót, sérstaka heimilisuppbót og frekari uppbætur samkvæmt 9. og 10. gr. laga nr. 118/1993 um félagslega aðstoð.

1. gr.

2. ml. 2. mgr. 9. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Heimilt er að greiða lífeyrisþega sem nýtur sérstakrar heimilisuppbótar og frekari uppbótar skv. 2. og 3. tl. 8. gr. allt að 50% uppbót.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 13. gr. laga nr. 118/1993 um félagslega aðstoð og öðlast gildi 1. september 1997.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu, 1. september 1997.

Ingibjörg Pálmadóttir.

Davíð Á. Gunnarsson.